

Άρειος Πάγος 425/1970, Τμ. Α'

Πηγή: ΝοΒ 18/70 σελ. 1201

Απόφαση Δικασηρίου

Πρόεδρος ο κ. Α. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Εισηγητής ο κ. Ε. ΜΠΛΕΤΣΑΣ αρεοπαγίτης

Δικηγόρος ο κ. Α. Κόντος (αναιρεσείων ερήμην)

Επειδή κατά το άρθρ. 574 ΚΠολΔ δικαίωμα προς αναίρεσιν έχει πας διάδικος έχων έννομον συμφέρον κατά του νικήσαντος αντιδίκου του ουχί δε και κατά του ιδίου ομοδίκου του, εφ' όσον η απόφασις δεν περιέχει διάταξιν τινα υπέρ αυτού. Εν προκειμένω δ' ως προκύπτει εκ της προσβαλλομένης αποφάσεως ο εκ των αναιρεσιβλήτων Γ.Λ.** εδικάσθη ως ομόδικος της αναιρεσειούσης γενομένης δεκτής και κατ' αυτού της αιτήσεως του ετέρου των αναιρεσιβλήτων και υποχρεωθέντος εις ολόκληρον μετά της αναιρεσειούσης εις καταβολήν της επιδικασθείσης απαιτήσεως. Όθεν είναι απορριπτέα ως απαράδεκτος η υπό κρίσιν αίτησις αναίρέσεως καθ' όσον απευθύνεται κατά του αναιρεσιβλήτου τούτου.

Επειδή εκ του συνόλου των περί ευθύνης προς αποζημίωσιν διατάξεων του κ.ν. 551/1915 σαφώς συνάγεται ότι το δι' αυτών καθιερούμενον δικαίωμα προς αποζημίωσιν εις την περίπτωσιν ατυχήματος εκ βιαίου συμβάντος πλήξαντος εργάτην ή υπάλληλον των εν τω άρθρω 2 του νόμου τούτου αναφερομένων εργασιών και επιχειρήσεων εν τη εκτελέσει της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής, παρέχεται επί τη βάσει ουχί των γενικών εν τω Αστικώ Κώδικι αρχών περί αποζημιώσεως αλλά τοιούτων παρεκκλινοσών αυτών και δη άνευ πταίσματος του εργοδότου ή των υπό τούτου προστηθέντων προσώπων, το πταίσμα των οποίων τελευταίως απαιτείται διά την κατ' αυτών προσωπικώς αξίωσιν αποζημιώσεως του παθόντος. Εν προκειμένω, ως εκ της προσβαλλομένης αποφάσεως δέικνυται, το δίκασαν Μονομελές Πρωτοδικεϊον δέχεται κατ' εκτίμησιν των αποδείξεων ότι ο αναιρεσίβλητος προσληφθείς διά συμβάσεως εργασίας αορίστου χρόνου υπό της αναιρεσειούσης ως εργάτης εις το υπ' αυτής εργολαβικώς εκτελούμενον τεχνικόν έργον της κατασκευής της εθνικής οδού Τσάκωνας-Καλονερού, ετραυματίσθη σοβαρώς την 8 Σ/βρίου 1969 εκ της ανατροπής του εντολή της αναιρεσειούσης μεταφέροντος αυτόν εις το εν Σιδηροκάστρω εργοτάξιον αυτής προς εργασίαν βυτιοφόρου αυτοκινήτου της, οδηγουμένου υπό του παρ' αυτής προστηθέντος συννεαγομένου Γ.Λ.** με μεγάλην ταχύτητα εν σχέσει με τας επί της οδού εις ην τούτο ανετράπη κρατούσας ειδικάς συνθήκας κυκλοφορίας, υποστάς τα εν αυτή αναφερόμενα κατάγματα και άλλας σωματικές βλάβας ένεκα των οποίων ενοσηλεύθη μέχρι της 6 Νοεμβρίου 1969 εις νοσοκομείον της Καλαμάτας και νοσηλεύεται έκτοτε εις το εν Αθήναις νοσοκομείον Κέντρον Αποκαταστάσεως Τραυματιών καταστάς επί 5μηνον ολικώς ανίκανος προς εργασίαν και υπόχρεως καταβολής εξόδων νοσηλείας εις το τελευταϊον τούτο νοσοκομείον. Αποφηνάμενον δε μετά ταύτα ότι ούτος έχει αξίωσιν αποζημιώσεως κατά της εργοδοτίδος αναιρεσειούσης διά τας ζημίας ας ούτος υπέστη εκ του επισυμβάντος προειρημένου ατυχήματός του και επιδικάσαν αυτώ ως προσωρινόν μέτρον τας εκ της 5μήνου ανικανότητος προς εργασίαν και εκ των εξόδων νοσηλείας απαιτήσεις του ορθώς ηρμήνευσε και εφήρμοσε τας διατάξεις του προδιαληφθέντος νόμου 551 και ουδεμίαν ετέραν παρεβίασεν. Όθεν ο 2ος λόγος αναίρέσεως δι' ου πλήττεται η προσβαλλομένη απόφασις ότι διά του μη προσδιορισμού των πραγματικών περιστατικών των συνιστώντων την υπ' αυτής δεκτήν γενομένην υπαιτιότητα του οδηγού του αυτοκινήτου διά την ανατροπήν τούτου, εφ' ης στηρίζεται κατά νόμον η ευθύνη της αναιρεσειούσης, ως προστησάσης αυτόν, προς αποζημίωσιν του παθόντος αναιρεσιβλήτου, ψευδώς ηρμήνευσε και εσφαλμένως εφήρμοσε τα άρθρα 914, 922, 926 και 929 Α.Κ., είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, ως λόγος δε πλήττων την απόφασιν, ως κατά παράβασιν των προειρημένων διατάξεων επιδικάσαν την αγωγήν του αναιρεσιβλήτου κατά του συννεαχθέντος οδηγού του αυτοκινήτου, είναι απορριπτέος ως άνευ εννόμου συμφέροντος προβαλλόμενος. -(Επικυρούται η Μον. Πρ. Κυπαρισσίας 175/1969).